

DOM na SKALE

ODKUPIŁ SWE OWCE
BARANEK BEZ SKAZY,
POJEDNAŁ NAS Z OJCEM
I ZMYŁ GRZECHÓW ZMAZY...

*„Dozwól, Panie by pełna zdumienia
radość zmartwychwstania
przeniknęła moje myśli, spojrzenia,
słowa i działania.*

*Niech moje serce zanurzy się
w źródle tej niewypowiedzianej
radości!”*

**PRAWDZIWIE PAN
ZMARTWCHWYWSTAŁ
„ALLELUJA”!!!**

**W radości Zmartwychwstania
życzymy naszym Czytelnikom,
zachwytu wiosennego poranka,
by pusty grób i spotkanie z Marią
Magdaleną stało się okazją
do odnowy w nas wiary,
nadziei i miłości.**

**Niech Zmartwychwstały
zagości w naszej codzienności.**

**Ewa Kopernik-Ambroziak
z kolegium redakcyjnym
„Domu na Skale”**

PIELGRZYMKA

SZWAJCARIA, FRANCJA, WŁOCHY

TRASA: Gdańsk - Mediolan – Tirano – St. Moritz – Zermatt – Wielka Przełęcz św. Bernarda – Awinion – Cannes – Nicea – Monako – Mediolan – Gdańsk.

TERMIN: 14-21 WRZEŚNIA 2019

CENA: 790 euro + 520 zł grupowy bilet lotniczy

ŚWIADCZENIA: grupowy bilet lotniczy na trasie Gdańsk – Mediolan-Bergamo – Gdańsk, noclegi w pokojach 2-os. z łazienką i WC, śniadania i obiadowe według programu, ubezpieczenie KL i NNW, CP i bagażu (kradzież) w Signal Iduna, opieka pilota na trasie, przewodnicy miejscowi zgodnie z programem.

CENA NIE ZAWIERA: biletów wstępu do zwiedzanych obiektów, przejazdów kolejkami: Bernina Express, Matterhorn, Skyway Monte Bianco, indywidualnego nagłośnienia – 8 euro, obowiązkowej opłaty na Turystyczny Fundusz Gwarancyjny – 10 zł, napojów do obiadowej.

ZAPISY: w zakrystii po każdej mszy św. lub w biurze parafialnym w godzinach urzędowania.

ZAPRASZAMY

Umiłowani Parafianie

Przeżywając w Kościele polskim kolejny rok z hasłem „**W mocy Bożego Ducha**”, zwracamy uwagę na dary Ducha Świętego, którego otrzymaliśmy w sakramencie bierzmowania. To Duch Święty czyni nas bierzmowanych zdolnymi do bycia bezinteresownym darem dla innych poprzez działanie i bycie najbardziej przekonującym przykładem i szczerym świadectwem życia autentycznie chrześcijańskiego, owocującego cnotami chrześcijańskimi. Należy zatem przyjrzeć się owocom Ducha Świętego. „**Owoce zaś ducha jest: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie**”. (Ga 5, 22). Każdy człowiek, który podporządkowuje się Bogu i pozwala Duchowi Świętemu działać w swoim życiu, może cieszyć się posiadaniem wspomnianych cnót, czyli „owoców Ducha Świętego”. Należy pamiętać, że owoc Ducha Świętego jest zarówno rezultatem, konsekwencją Chrystusowego zbawienia, jak i środkiem do niego wiodącym. Duch Święty jest tym, który wspomaga człowieka w jego pracy duchowej. Każdego dnia próbuje dostać się do naszego serca i chce wskazać właściwą drogę postępowania, oczekuje od nas dobrych uczynków. Wszystkie dary i owoce Ducha Świętego mają ogromny wpływ na kształtowanie życia indywidualnego i wspólnotowego. Rozważania, modlitwy i medytacje niech pomogą każdemu z nas w pogłębieniu świadomości daru Ducha Świętego, jakiego udziela nam Zmartwychwstały Pan, abyśmy głębiej poznali Jego „owoce” ofiarowane w sakramencie bierzmowania. Obyśmy wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym! Niech Duch Święty umacnia nas w miłości do Chrystusa i Jego Kościoła! Niech sprawi, aby nasza wiara była na miarę świadectwa, jakiego potrzebuje współczesny świat.

Pragnieniem człowieka jest żyć w świecie dobra i sprawiedliwości, nie czuć się zagrożonym przez otaczające zło. I oto zwycięstwo Zmartwychwstałego Chrystusa, które objawia się mocą Jego miłosiernej miłości, daje nam pewność, że mimo wszelkich ciemności świata ostatnie słowo nie należy do zła. Świadomość tego napełnia nasze serca radością. Zmartwychwstały Pan jest nadzieją, która nigdy nie ustaje i nigdy nie zawodzi.

**Serdecznie życzę, żeby ta nadzieja,
pewność i ta radość umocniły Was,
podczas tegorocznych świąt Wielkiej Nocy.
Niech one dodadzą Wam odwagi i entuzjazmu
do działania na rzecz lepszego,
bardziej sprawiedliwego świata.**

*Z darem modlitwy
ks. Piotr Toczek, proboszcz*

Quiz o Triduum i Wielkanocy

Co znaczy słowo „Pascha”? Kiedy odnawiamy przyrzeczenia chrzcielne? Co odpowiadamy na pozdrowienie „Chrystus zmartwychwstał”? Sprawdź, co wiesz o Triduum Paschalnym i Wielkanocy!

1. Słowo „Pascha” znaczy:

- A. przejście
- B. męka
- C. wielkanoc
- D. zmartwychwstanie

2. W Wielki Czwartek przed południem, w katedrach gromadzą się kapłani wraz z biskupem. Odprawiana jest wtedy msza:

- A. krzyżma
- B. Wieczery Pańskiej
- C. krzyża
- D. kończąca okres wielkiego postu

3. W czasie ostatniej wieczerzy Pan Jezus ustanowił:

- A. wszystkie sakramenty
- B. sakramenty wtajemniczenia chrześcijańskiego: chrzest, bierzmowanie i Eucharystię
- C. sakramenty: kapłaństwa i małżeństwa
- D. sakramenty: Eucharystii i kapłaństwa

4. Liturgia Wielkiego Czwartku kończy się przeniesieniem Najświętszego sakramentu do:

- A. Grobu Pańskiego
- B. Tabernakulum
- C. ciemnicy
- D. zakrystii

5. Jaką zapłatę otrzymał Judasz za zdradę Jezusa?

- A. 5 talentów
- B. 30 denarów
- C. 30 srebrników
- D. 30 groszy

6. Dzień, w którym nie sprawuje się, mszy świętej to:

- A. Wielki Czwartek
- B. Wielki Piątek
- C. Niedziela Zmartwychwstania
- D. nie ma takiego dnia w roku liturgicznym, codziennie sprawuje się mszę świętą

7. Adoracja krzyża jest częścią liturgii:

- A. Wielkiego Czwartku
- B. Wielkiego Piątku
- C. Wielkiej Soboty
- D. Niedzieli Zmartwychwstania

8. W Wielki Piątek w kościołach czytana jest Męka Pańska wg św. Jana. Do którego ze swoich uczniów, według janowej ewangelii, Jezus skierował z krzyża słowa: „Oto Matka Twoja”?

- A. do Jana
- B. do Piotra
- C. do Tomasza
- D. do Jakuba

9. Człowiek, który zabrał ciało Pana Jezusa po śmierci i złożył w grobie to:

- A. Nikodem
- B. Józef z Arymatei
- C. Szymon z Cyreny
- D. Józef z Galilei

10. Odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych następuje w czasie liturgii:

- A. Mszy Świętej w Niedzielę Palmową
- B. Wielkiego Czwartku
- C. Wielkiego Piątku
- D. Wigilii Paschalnej

11. Używane w czasie Triduum Paschalnego kołatki zastępują:

- A. milczące w tym czasie dzwony
- B. dzwonki u drzwi
- C. śpiewy w czasie liturgii
- D. świece przy ołtarzu

12. Świeca symbolizująca Zmartwychwstałego Chrystusa to:

- A. Pastorał
- B. Paschał
- C. Gromnica
- D. Roratka

13. Na wielkanocne pozdrowienie „Chrystus zmartwychwstał” odpowiadamy:

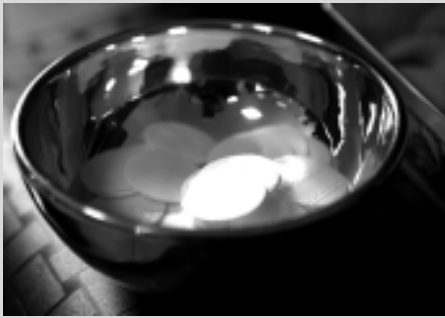
- A. prawdziwie zmartwychwstał
- B. trzeciego dnia zmartwychwstał
- C. alleluja
- D. na wieki wieków amen

14. Wraz z rozpoczęciem Wigilii Paschalnej rozpoczyna się Okres Wielkanocny, który kończy się:

- A. w Lany Poniedziałek
- B. w Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego
- C. w Uroczystość Zesłania Ducha Świętego
- D. w Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa (Boże Ciał)

Niedziela Palmowa zwana jest też Kwietną Różdżkową lub Wierzbłą. Tego dnia obchodzimy pamiątkę uroczystego wjazdu Pana Jezusa do Jerozolimy. Ludzie na znak czci i hołdu rzucali gałązki palmowe pod nogi osiołka niosącego Chrystusa.

Jezu, z sercem przepelnionym, wdzięcznością, wzruszeniem, uwielbieniem i skruchą podążam krok w krok za Tobą, po Twojej drodze krzyża, drodze Twojej miłości do mnie.

W **Wielki Czwartek** rozpoczyna się Triduum Paschalne (po łac. oznacza trzy dni). Nazwy tej używa się od 1929 r.: wcześniej mówiło się Triduum Sacrum. Wieczorem odprawia się Mszę Wieczery Pańskiej.

Panie Jezu, Piotr trzy razy zaparł się Ciebie, ale Ty mu wybaczyłeś. Proszę Cię wybaczyć mi te wszystkie sytuacje, kiedy i ja wypierałem się Ciebie.

Wielki Piątek to jedyny dzień w roku, kiedy nie ma mszy św. Celebrowana jest specjalna Liturgia. Tego dnia Jezus – Baranek Paschalny – umierał na krzyżu za nasze grzechy, po czym został złożony w grobie. Ołtarz jest tego dnia obnażony: bez krzyża, kwiatów, świeczników i obrusów.

Panie naucz mnie godnie i z pokorą przyjmować krzyż, który dany jest mi dźwigać. Dodaj mi siły, abym nie ustał w połowie drogi.

W **Wielką Sobotę** Kościół trwa przy Grobie Pańskim, rozważając Mękę i Śmierć Chrystusa, a także Jego zstąpienie do otchłani. W otchłani Jezus ogłasza wieść o pokonaniu śmierci wszystkim zmarłym przed wiekami. Wierni przynoszą w tym dniu w koszyczkach potrawy wielkanocne (święconka), aby je poświęcić.

Jezu naucz mnie przeżywać duchowe rozsterki w łączności z Tobą, abym nigdy nie zwątpił, że po doświadczeniu Golgoty zawsze nadchodzi poranek Zmartwychwstania.

Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego to najważniejsze i najstarsze święto chrześcijańskie. Od tej Niedzieli przy ołtarzu krzyż jest ozdobiony czerwoną stulą, znajduje się tam także paschał oraz figura Chrystusa zmartwychwstałego.

Jezu, który zmartwychwstałeś i pokonałeś w nas to, co słabe i grzeszne, uczyni nas świadkami miłości, która przemienia świat.

Blisko Ewangelii

J 20,19-31

Ewangelia

Było to wieczorem owego pierwszego dnia tygodnia. Tam, gdzie przebywali uczniowie, drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami. Jezus wszedł, stanął pośrodku i rzekł do nich: „Pokój wam!”. A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie, ujrawszy Pana. A Jezus znowu rzekł do nich: „Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam”. Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: „Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuscicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane”. Ale Tomasz, jeden z Dwunastu, zwany Didymos, nie był razem z nimi, kiedy przyszedł Jezus. Inni więc uczniowie mówili do niego: „Widzieliśmy Pana!”. Ale on rzekł do nich: „Jeżeli na rękach Jego nie zobaczę śladu gwoździ i nie włożę palca mego w miejsce gwoździ, i nie włożę ręki mojej do boku Jego, nie uwierzę”. A po ośmiu dniach, kiedy uczniowie Jego byli znowu wewnątrz domu i Tomasz z nimi, Jezus przyszedł mimo drzwi zamkniętych, stanął pośrodku i rzekł: „Pokój wam!”. Następnie rzekł do Tomasza: „Podnieś tutaj swój palec i zobacz moje ręce. Podnieś rękę i włoż ją do mego boku, i nie bądź niedowiarakiem, lecz wierzącym”. Tomasz Mu odpowiedział: „Pan mój i Bóg mój!”. Powiedział mu Jezus: „Uwierzyłeś, bo Mnie ujrzałeś; błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli”. I wiele innych znaków, których nie zapisano w tej księdze, uczynił Jezus wobec uczniów. Te zaś zapisano, abyście wierzyli, że Jezus jest Mesjaszem, Synem Bożym, i abyście wierząc, mieli życie w imię Jego.

Po swoim zmartwychwstaniu Jezus musi ponownie zmagać się z niedowiarstwem uczniów. Modelowym przykładem niewiary jest osoba Tomasza Apostoła. Bywa on nazywany „niedowiarakiem”, ale jednocześnie budzi naszą sympatię, ponieważ sami odczuwamy podobne rozterki i wątpliwości w wierze. Tomasz ma serce wrażliwe na Jezusa i Jego najgłębsze tajemnice. Ale również jest realistą i człowiekiem praktycznym. Ufa swojemu rozsądkowi. Wobec słów Jezusa niejednokrotnie reaguje pesymizmem. Ten pesymizm i wiara w rozum, rozsądek umacnia się w nim po śmierci Jezusa. Tomasz, podobnie jak inni uczniowie wiązał z Jezusem wielkie nadzieje. Z Nim złączył całe swe życie i w Nim odnalazł sens tego życia. Po śmierci Jezusa pozostało rozczarowanie i egzystencjalna pustka. Tomasz zawiódł się na Jezusie, zawiódł się na przyjacielu i drugi raz nie chce podjąć ryzyka wiary, nawet wobec świadectwa dziesięciu mężczyzn, których znał od lat, ludzi zahartowanych w pracy i trudzie, realistów jak on.

Tomasz oczekiwał racjonalnych dowodów. Jezus pozwolił mu przez osiem dni „mieć rację”. Czekał, by dojrzał do wiary. Potem objawił mu inną rzeczywistość: może zobaczyć Jego ręce i nogi, może włożyć rękę do Jego boku, może poprzez dotyk przekonać się o rzeczywistości ran Zmartwychwstałego. Dotknięcie ciała i ran Jezusa jest znakiem osobistej relacji. Wyraża się w nim bliskość, więź, zaufanie. W Tomaszu topnieje przesadnie krytyczna postawa. Nie polega już na sobie, ale oddaje się całkowicie Jezusowi, swojemu Panu i Bogu. Jego wiara „przechodzi” z rozumu do serca, z etapu racjonalności w etap zaufania.

Jezus mówi do dzieci

Wieczorem owego pierwszego dnia tygodnia do miejsca, w którym ukrywali się Apostołowie, przyszedł Pan Jezus. Choć drzwi były zamknięte, bo uczniowie bali się prześladowań, Pan stanął między nimi, pokazując przebite ręce, stopy i bok.

Tomasz, jeden z uczniów, nie był razem z innymi, kiedy przyszedł Jezus i nie chciał uwierzyć w to, co się wydarzyło.

Osiem dni później, kiedy Tomasz był razem z innymi Apostołami w zamkniętym domu, Jezus przyszedł po raz drugi.

I wiele innych znaków uczynił Jezus wobec uczniów. Zostały one zapisane, abyście uwierzyli, że On jest Mesjaszem i abyście, wierząc, mieli życie wieczne.

rys. Marta K.

Postawy i gesty liturgiczne wiernych

czyli lepiej zrozumieć obrzędy mszy świętej cz.II

Czym różni się postawa od gestu? - Postawa dotyczy układu całego ciała, gest zaś jego części: najczęściej głowy lub rąk. Postawy i gesty w liturgii mają swoją symbolikę. Samo ciało ludzkie ma swoją wymowę w liturgii.

GESTY LITURGICZNE:

1. Pokłon

W liturgii rzymskiej pokłon jest znakiem zarówno głębokiego szacunku, jak również usposobienia pokutnego. Wyróżniamy skłon głowy i skłon całego ciała.

Skłon głowy wykonują wszyscy (kapłan i wierni) w czasie: hymnu „Chwała na wysokości Bogu” (Gloria) - na imię Jezus, czyli w momencie: „(...) *Boże Ojczy wszechmogący, Panie Synu Jednorodzony, **Jezu Chryste**, Panie Boże, Baranku Boży, Synu Ojca*” oraz „(...) *Albowiem tylko Tyś jest święty. Tylko Tyś jest Panem. Tylko Tyś najwyższy, **Jezu Chryste**, z Duchem Świętym w chwale Boga Ojca. Amen*” - wyznania wiary (Credo)

na słowa: „**I za sprawą Ducha Świętego przyjął ciało z Maryi Dziewicy i stał się człowiekiem**”. Wyjątek stanowią dwie uroczystości: 25 grudnia (Boże Narodzenie) oraz 25 marca (Zwiastowanie Pańskie — czasami uroczystość przeniesiona na inny dzień) — w tych dwóch wypadkach na powyższe słowa zamiast skłonu głowy się przyklęka.

Jest to wyraz naszego uczczenia tajemnicy Wcielenia Bożego Syna — można skłaniać głowę, gdy wypowiadamy imiona Trzech Osób Trójcy Świętej (np. przy „*Chwała Ojcu*” lub gdy wypowiadamy imię Jezus, Maryja i świętego Patrona, którego święto w liturgii przypada. (Przy okazji wspominam, że poprawna wersja „*Chwała Ojcu*” brzmi: „*Jak BYŁA na początku...* a NIE: „*Jak BYŁO na początku*”, tak samo w modlitwie „*Pod Twoją obronę*”: „*NASZYMI prośbami, racz nie gardzić*”, a NIE: „*Z NASZYMI prośbami, racz nie gardzić*”).

Skłon całego ciała dotyczy szczególnie wiernych, którzy z różnych przyczyn (choroba, podeszły wiek) nie mogą przyklęknąć. Wtedy kłaniamy się całym ciałem na środku kościoła, przed Najświętszym Sakramentem, przed obrazem i figurą np. Matki Bożej. W wykonywaniu skłonów należy zachować powagę i staranność, unikając gwałtownych ruchów i niechlujstwa liturgicznego. Ważny jest UMIAR także w pokłonach. Liturgia NIE MOŻE stać się nieustannym kłanianiem się wszystkiemu i wszystkiemu.

2. Podnoszenie oczu

Podnoszenie oczu zawsze rozumiano jako znak zewnętrzny kierowania duszy ku Bogu. Modlący się człowiek zawsze spontanicznie kierował swój wzrok w górę wraz myślami, o czym przypomina wiele psalmów. Posoborowa liturgia wymaga, by nasze oczy były w kościele zawsze zwrócone na ołtarz, na czytającego lektora, na kapłana głoszącego Słowo Boże (homilę lub kazanie), w celu łatwiejszego zachowania zgodności między myślami, słowami i czynnościami liturgicznymi. Krótko mówiąc patrzmy na to, co dzieje się w prezbiterium, czy tam, gdzie przebiega akcja liturgiczna. Nie rozglądamy się dookoła, na innych. Wobec różnego rodzaju rozproszeń, jakże to ważne, choć trudne zadanie.

3. Pocałunek (pokoju)

Gdy chrześcijaństwo się rodziło, to w tamtejszej kulturze tzw. „pocałunek pokoju” był m. in. znakiem pozdrowienia, głębokiej czci. Wprowadzono go do liturgii jako symbol nadprzyrodzonej miłości, braterstwa, pokoju i wzajemnej zgody. W liturgii chrześcijańskiej od starożytności całuje się ołtarz jako znak hołdu dla Chrystusa i Jego Ofiary Krzyżowej (czynią to wszyscy kapłani oraz diakon). Znakiem czci dla Chrystusa jest również ucałowanie księgi Ewangelii (po jej odczytaniu). Po błogosławieństwie końcowym ołtarz całuje tylko ten kapłan, który przewodniczył Liturgii.

Ponadto niekiedy całujemy w kościele relikwie świętych, prywatnie w domach także obrazy, figury oraz krzyż. Jest to wyraz głębokiego szacunku i wiary, że Chrystus nam pobłogosławi, zaś Matka Boża czy święci wyjednają nam potrzebne łaski.

Całowanie pierścienia biskupa i niekiedy rąk kapłana przyjęto w liturgii w IX wieku i oznacza cześć dla nich jako reprezentantów samego Chrystusa. Kiedyś w pierścieniach biskupich znajdowały się relikwie świętych pańskich.

Znakiem najwyższej pokory i czci jest ucałowanie nóg w Liturgii Wielkiego Czwartku (podczas Mszy Wieczerzy Pańskiej) – tzw. MANDATUM – niestety nie jest to gest OBOWIĄZKOWY i w związku z tym, nie jest praktykowany we wszystkich parafiach.

W Liturgii Wielkiego Piątku ma z kolei miejsce tzw. ADORACJA KRZYŻA. Dlatego podchodząc do Niego, wszyscy na znak najwyższej czci całują Krzyż Pana Jezusa (najczęściej w miejscu Jego ran).

Obecnie typowy „pocałunek pokoju” ma miejsce w czasie święceń: diakonatu, prezbiteratu (kapłańskich) oraz biskupich (tzw. sakry biskupiej). Otrzymujący dane święcenia otrzymuje ten pocałunek pokoju od szafarza święceń.

4. Znak pokoju

Znak pokoju to zewnętrzny wyraz zgody z bliźnim. W odnowionej liturgii, w celebracji Eucharystii pocałunek pokoju zastępuje znak pokoju. Wybór formy tego znaku Stolica Apostolska pozostawiła terytorialnej władzy kościelnej. W Polsce Episkopat wybrał jako znak pokoju ukłon w kierunku tylko najbliższych osób, nie wypowiadając przy tym żadnych słów, jednak w poszczególnych diecezjach ordynariusz może zalecić inną jego formę. Czasami wypowiada się słowa: „*Pokój z tobą*”, na co odpowiadamy „*I z duchem twoim*” lub względnie „*Amen*”, szczególnie jeśli przekazującym znak pokoju jest kapłan. Znak pokoju przekazuje się przed śpiewem *Baranku Bożego* (Agnus Dei) po wezwaniu kapłana lub diakona: „*przekażcie sobie znak pokoju*”. Kapłan może przekazać znak pokoju usługującym, jednak winien zasadniczo pozostać w obrębie prezbiterium, ażeby nie zakłócać celebracji liturgicznej.

Znak pokoju to nie tylko pogodzenie się czy jakaś zewnętrzna forma serdeczności. Przekazujemy sobie pokój Chrystusowy, który jest prawdziwym Bożym darem; pokój jakiego nie potrafimy zbudować sami.

5. Nałożenie rąk

Ręka jest organem o szczególnej wymowie znaczeniowej. Spośród gestów wykonywanych rękami, najbardziej wymownym jest gest nałożenia rąk. W liturgii obrzęd ten należy do najstarszych. Sięga on czasów Chrystusa Pana, który wielokrotnie nakłada swe ręce na dzieci czy też chorych. Często kapłani nakładają ręce

w geście błogosławieństwa (jest to bardzo wymowne) oraz przy udzielaniu sakramentów świętych (biskupi w trakcie święceń nakładają je na głowy wyświęcanego), a także w czasie samej Eucharystii nad darami, zanim staną się one prawdziwym Ciałem i Krwią Pana Jezusa.

6. Rozłożenie rąk

Rozłożenie rąk i wzniesienie ich nieco w górę tak, jak kapłan trzyma je podczas odmawiania modlitw mszalnych, to najstarsza forma postawy modlitewnej, przekazanej przez liturgię. Gest ten oznacza, że adresem modlitwy jest Pan Bóg. Symbolizuje człowieka, który z całą ufnością zwraca się do Boga i oczekuje od Niego pomocy.

Obecnie w liturgii mszy świętej kapłan z rozłożonymi rękami recytuje lub śpiewa modlitwy mszalne, są to:

- ♦ kolekta („*Módlmy się...*”);
- ♦ modlitwa nad darami („*Wszchemogący [Dobry, Najłaskawszy itd.] Boże...*”);
- ♦ modlitwa Eucharystyczna;
- ♦ modlitwa Pańska „*Ojcze nasz*”;
- ♦ modlitwa po Komunii [postcommunio] („*Módlmy się...*”)

Do wiernych kapłan zwraca rozłożone ręce gdy ich pozdrawia („*Pan z wami*”), uświadamiając im obecność Pana i gdy wzywa ich do modlitwy o przyjęcie przez Boga darów ofiarnych („*módlcie się, aby moją i waszą ofiarę...*”). **Wierni NIE WYKONUJĄ** gestu rozłożenia rąk (nawet podczas modlitwy „*Ojcze nasz*”).

7. Złożenie rąk

Składanie rąk przy modlitwie symbolizuje wzniesienie duszy do Boga i oddanie Mu się z wiarą. Jest znakiem poddania się Jego woli, jako najwyższemu Panu. Ręce powinny być zawsze złożone na wysokości piersi i stale skierowane ku górze. Unikajmy niedbałego (byle jakiego) składania rąk podczas mszy św., rąk założonych jedna na drugą, a tym bardziej siedzenia „noga na nogę”. Kiedy łączymy nasze ręce razem i składamy je do modlitwy, wtedy znaczy to: my gromadzimy się, zwracamy się do Boga, oddajemy Mu siebie samych!

8. Bicie się w piersi

Jest to znak pokory, skruchy i szczerego żalu za grzechy. Podczas wykonywania tego gestu wskazujemy na serce człowieka, gdyż „*z serca pochodzą złe myśli, zaborstwa, cudzołóstwa, czyny nierządne, kradzieże, fałszywe świadectwa, przekleństwa*” (Mt 15,19). W Biblii

wzmiankę o biciu się w piersi znajdujemy w Łk 23,48, gdzie tłumy wracające z egzekucji Jezusa „*bity się w piersi*”, na znak poczucia winy i żalu.

W Eucharystii gest ten wykonujemy **TYLKO** w czasie III formy aktu pokuty „*Spo-wiadam się Bogu wszechmogącemu*” (uderzając się [delikatnie] trzykrotnie w piersi) na słowa: „*moja winna, moja winna, moja bardzo wielka winna*”.

Niegdyś gest bicia się w piersi był dużo częstszy; do dziś wielu ludzi bije się w piersi na słowa: „*Panie nie jestem godzien...*” przed Komunią św. Mimo, iż nie jest to gest przewidziany przez przepisy liturgiczne, jest to jednak jako wyraz prywatnej pobożności, **MOŻNA** go zachować. Gest ten oznacza nasze oczyszczenie serca. Ponadto jest jakby „obudzeniem sumienia”, które może jeszcze śpi.

NIE UDERZAMY SIĘ w piersi w czasie: tzw. „podniesienia”, gdy usługujący uderzają trzykrotnie w gong ani w czasie „Baranku Bożego” (zarówno w czasie mszy świętej, jak i odmawianej, nawet prywatnie, litanii)

9. Obmycie rąk

Jest to gest obmycia rąk kapłana, symbolizujący wewnętrzne obmycie z ludzkich nieprawości. Liturgia poucza, iż: „*kapłan, stojąc z boku ołtarza umywa ręce, wyrażając tym obrzędem pragnienie duchowego oczyszczenia*”. W czasie, gdy ministrant obmywa wodą z la-waterza dłonie kapłana, ten wypowiada słowa: „*Obmyj mnie Panie z mojej winy i oczyść mnie z grzechu mojego*”.

CZAS NA BIBLIĘ

W dniach 5 — 11.05.2019 r. w Kościele będziemy obchodzić XI Tydzień Biblijny pod hasłem: „**Głosili ewangelię mocą Ducha Świętego**” (1 P 1,12). Program nawiązuje również do Pierwszej Pielgrzymki św. Jana Pawła II do Polski w 1979 roku. Tydzień Biblijny otwó-
rzy Trzecie Narodowe Czytanie Pisma Świętego, nad którym patronat honorowy sprawują: ks. abp Stanisław Gądecki, Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski, oraz Mateusz Morawiecki, Prezes Rady Ministrów RP. W naszych kościołach i domach wspólnie będziemy czytać **Ewangelię według św. Jana**. W związku z tym kilka słów przypomnienia o Czwartej Ewangelii.

Według tradycji napisał ją św. Jan Apostoł, najmłodszy uczeń Jezusa. Chociaż nigdzie autor nie podaje swojego imienia wprost, to jednak przypomina nam je pośrednio, gdy wymienia imiona innych Apostołów. Poza tym szczegóły wydarzeń są napisane tak dokładnie, że mógł się w nich orientować tylko bezpośredni świadek. Zresztą św. Jan sam pisze, że był naocznym uczestnikiem zdarzeń (1J 1,1).

Jan był synem Zebedeusza i Salome (Mt 4,21 Mk 15,40; Mk 16,1) a bratem Jakuba Starszego. Należał najpierw do grona uczniów Jana Chrzciela, a potem Jezusa. Stał się — jak to sam wyznaje — uczniem, którego Jezus miłował (J 13,23; J 19,26; J 21,7.20) i któremu, umierając na krzyżu, oddał w opiekę swą Matkę (J 19,27). Obok Piotra i Jakuba Młodszego był filarem Kościoła Jerozolimskiego. Brał udział w pierwszym tzw. soborze jerozolimskim (Ga 2,9) i według wszelkiego prawdopodobieństwa przebywał w Palestynie aż do wojny żydowskiej w roku 66 — 67. Potem udał się do Efezu, gdzie spotkał go jeszcze biskup Papiasz około 96 — 97 r.

Ewangelia Janowa powstała najpóźniej bo ok. 90r., kiedy ewangelie synoptyczne były już napisane. W swoim zamierzeniu miała uzupełnić naukę Jezusa. Odróżnia się znacznie od pozostałych trzech Ewangelii. Pokazuje życie i działalność Pana z innej perspektywy. Autor zwraca uwagę czytelnika na jego wiarę: „*abyście wierzyli, że Jezus jest Mesjaszem, Synem Bożym*” (J 20,31) Zawiera wiele informacji, których nie ma w poprzednich pismach np. w opisie Ostatniej Wieczerzy nie ma mowy o ustanowieniu Eucharystii, bo to już zostało napisane, ale jest opis umycia nóg Aposto-
łom. Różni się od pozostałych miejscem akcji, która dzieje się przeważnie w Jerozolimie (natomiast w pozostałych ewangeljach w Galilei) oraz częściowo stylem narracji. U Jana nie ma przypowieści, a Jezus podejmuje dłuższe dialogi i rozmowy. Czwarta Ewangelia szybko stała się popularna i była najczęściej kopiowaną Ewangelią. We współczesnej biblistyce — obok Listu do Rzymian — bywa uważana za najważniejszą księgę dla teologii Nowego Testamentu. Ukazuje głębiej tajemnicę Boga objawionego w swoim Synu niż Ewangelie synoptyczne.

Księgę Janową dzielimy na :

1. Prolog (1, 1-18) — wczesny hymn chrześcijański;
2. Księgę Znaków (1,19 – 12,50) — publiczna działalność Jezusa;
3. Księgę Chwały (13 – 20) — ukazanie chwały Jezusa powracającego do Ojca w godzinie swego ukrzyżowania, zmartwychwstania i wniebowstąpienia. W pełni chwały udziela swego Ducha.

4. Epilog (21)

Istotną rolę w tej Ewangelii odgrywają cuda, czyli znaki. Znaki Jezusa to są wielkie czyny mające na celu pokazanie duchowej prawdy, dają teologiczne wyjaśnienie Jego posłannictwa. Mamy opisy 7 znaków – cudów:

1. Cud w Kanie Galilejskiej (2, 1-12);
2. Uzdrawienie syna urzędnika królewskiego (4, 46-54);
3. Uzdrawienie chromego nad sadzawką (5, 1-9);
4. Cudowne rozmnożenie chleba (6, 1-15);
5. Jezus idący po jeziorze (6, 16-21);
6. Uzdrawienie niewidomego od urodzenia (9, 1-7);
7. Wskrzeszenie Łazarza (11, 17-44).

W Ewangelii synoptycznych cuda czynione przez Jezusa mają świadczyć o Jego potędze i mocy. Natomiast w ujęciu Jana są one znakami ukazującymi, kim jest Jezus. Objawiają one Jego boską chwałę. Np. przywrócenie wzroku niewidomemu jest znakiem duchowego światła, którego może udzielić tylko Chrystus będący Światłością.

Charakterystycznym elementem ewangelii jest wyjaśnianie tajemnicy Jezusa przez Autora w tak zwanych wielkich mowach, tzn. ukazywanie kim On jest i dlaczego przyszedł na ziemię. Mowy te nie mają swoich odpowiedników w pozostałych ewangeljach Jan zapisał 6 mów:

1. Jezus wodą życia (J 4);
2. Jezus wysłannikiem Ojca (J 5);

3. Jezus chlebem życia (J 6);
4. Jezus światłością świata (J 9);
5. Jezus dobrym Pasterzem (J 10);
6. Jezus zmartwychwstaniem i życiem (J 11);
7. mowy pożegnalne (J 13 — J 17).

Kolejną cechą jest dwuznaczność wyrażen tzw. „dualizm”, zauważany przede wszystkim w wypowiedziach Jezusa (dualizm — dwoistość; w znaczeniu religijnym oznacza kierunek głoszący tezę o sprzecznościach zachodzących w naszej rzeczywistości, wykluczających się nawzajem jak na przykład dobro i zło, światło i ciemność):

1. Bóg — świat (J 3, 16; 6, 33),
2. światłość — ciemność (J 1, 4 nn.; 3, 19; 8, 12; 11, 9 nn.; 12, 35.46),
3. prawda — kłamstwo (J 8, 44),
4. życie — śmierć (J 5, 24; 11, 25),
5. niskość — wysokość (J 8, 23),
6. wolność — niewola (J 8, 33.36).

Na przykład w 2,19: *Jezus dał im taką odpowiedź: «Zburzcie tę świątynię, a Ja w trzech dniach wzniosę ją na nowo»*. Faryzeusze mieli na myśli budynek świątyni jerozolimskiej, natomiast Jezus — własne ciało.

Ostatnim elementem, na który powinniśmy zwrócić uwagę jest użycie zwrotu „Ja jestem”. Pamiętamy ze Starego Testamentu, że Bóg wyjawiał Mojżeszowi swoje imię „Jestem, który Jestem”. Jezus używa bardzo często zwrotu: „Jam jest” w ten sposób pragnie podkreślić swoje posłanie jako objawienie. Działalność Chrystusa na ziemi „ujawniła”,

kim On jest. Zwrot ten wielokrotnie występuje w mówach Jezusa. Ma on zaznaczyć, że ludzie w osobie Jezusa w szczególny sposób doświadczają zbawienia i bliskości Boga. Jezus uzdrawia, wskrzesza, broni — realizuje obietnicę zawartą w Starym Testamencie, przynosząc zbawienie. W Ewangelii św. Jana mamy do czynienia z siedmioma wyrażeniami „Ja jestem”:

1. chlebem żywym (J 6, 35-51);
2. światłością świata (J 8, 12;);
3. bramą (J 10, 7.9);
4. dobrym pasterzem (J 10, 11-14;);
5. zmartwychwstaniem i życiem (J 11, 25);
6. drogą, prawdą i życiem (J 14, 6);
7. prawdziwym krzewem winnym (J 15, 1-5).

W Niedzielę Biblijną, każdy z nas otrzyma wyjątkowy dar. Będzie to „Woda żywa” pod postacią fragmentu Pisma św. Po powrocie do domu otworzymy Pismo Święte i w skupieniu odczytajmy sobie otrzymany fragment w kontekście danego tekstu. Przykładowo: „*Na początku było Słowo*” J 1, 1. Przeczytajmy cały hymn J 1, 1 — 18. Niech dany werseł posłuży nam jako przedmiot medytacji w codziennej modlitwie. Niech będzie dla nas światłem i mocą na drodze naszego osobistego życia przez cały rok, aż do następnej Niedzieli Biblijnej.

Maryla

ciąg dalszy ze str. 8

Postawy i gesty liturgiczne

10. Znak krzyża

Znak krzyża jest gestem najczęściej wykonywanym gestem przez katolików. Symbolizuje on krzyż, na którym umarł Chrystus. Znak krzyża jest wyznaniem wiary w Boga Trójjedynego - Ojca, Syna i Ducha Świętego. Wykonując znak krzyża na samych sobie, niejako sami wyrażamy gotowość na ukrzyżowanie siebie.

Wyróżniamy dwa rodzaje znaków krzyża: duży i mały.

♦ **Duży znak krzyża** wykonujemy:

a) Na rozpoczęcie Eucharystii na słowa: „*W imię + Ojca i Syna i Ducha Świętego...*” (czyni go także celebrans);

b) Na pokropienie wodą święconą, zastępujące akt pokuty (tzw. aspersion). **NIE WYKONUJEMY** go, gdy poświęcane są różne przedmioty (dewocjonalia i inne), a także pokarmy w Wielką Sobotę na stół wielkanocny;

c) W czasie błogosławieństwa końcowego: „*Niech Was błogosławi Bóg wszechmogący: + Ojciec i Syn i Duch Święty*”.

♦ **Mały znak krzyża** wykonujemy przed Ewangelią, kiedy znaczymy kciukiem małe znaki krzyża: na czole, ustach i piersi w czasie słów: „*Słowa Ewangelii wędług świętego*”;

Znak krzyża wykonują także: rodzice na czołach swoich dzieci – błogosławiąc je w ten sposób np. przed wyjściem do szkoły, przed snem itp., możemy wykonać go na bochenku chleba, który zamierzamy przekroić (tak mnie uczyła moja babcia i mama), przechodząc obok kościoła lub kaplicy, przed i po posiłku, przed podróżą, na początku i na zakończenie dnia. Dramatyczne (smutne) jest to, że wiele dzieci i wielu ludzi młodych w ogóle nie potrafi tego znaku uczynić! Dorosli z kolei czynią często ten znak bardzo niedbale. Zwróćmy na to uwagę!

NIE CZYNIMY ZNAKU KRZYŻA na tzw. „podniesienie” Ciała i Krwi Pana Jezusa w czasie mszy św. na uderzenia gongiem, przed i po przyjęciu Komunii św., przyklękając na środku kościoła (wchodząc czy wychodząc z kościoła), czy też przed Najświętszym Sakramentem (chyba, że Nim błogosławi kapłan).

Wchodząc do kościoła czynimy duży znak krzyża po umoczeniu końcówek palców prawej ręki w kropielnicy z wodą święconą. **NIE CZYNIMY** tego gestu wychodząc z kościoła.

ks. Michał

Jaśkowa Dolina

Jaśkowa Dolina to malownicza ulica łącząca Wrzeszcz z dzielnicą Piecki, zwaną popularnie Moreną. Wędrować będziemy od strony Alei Grunwaldzkiej, gdzie za galerią handlową Manhattan rozpoczyna swój bieg

Dzielnica milionerów

Nazwa doliny pochodzi od Gregora Jaskiego, który w XVII wieku dzierżawił tereny od właścicieli ziem - rodu Speymanów. Niemiecka Jaeschenthal w dosłownym tłumaczeniu to Dolina Jaskiego. Bogaci gdańszczanie upodabali sobie to miejsce i wznosili tu swoje letnie rezydencje. Do dziś zachowało się wiele willi z przełomu XIX/XX stulecia. Zachwycają swą architekturą — zobaczymy tu budynki neorenesansowe, neogotyckie, neobarokowe. W większości zadowolić się jednak musimy oglądaniem ich zza płotu. Po prawej stronie mijamy ceglana willę numer 19. Została ona wybudowana w 1899 roku dla Carla Otto Schrey'a. Był on organizatorem i pierwszym dyrektorem Gdańskiej Fabryki Wagonów, która produkowała ponad 700 wagonów rocznie. Zakład mieścił się na terenach dzisiejszej Stoczni Północnej. Carl Otto Schrey opuścił Gdańsk w 1913 roku. Od tego czasu zarządzał budową wagonów w Berlinie, a że był to okres I wojny, organizował środki transportu dla wojska niemieckiego. Za zasługi został członkiem honorowym Niemieckiego Towarzystwa Techników Mechaników. W 1939 roku dzisiejszą ulicę Żywiecką w Gdańsku nazwano jego imieniem.

Dąb zwycięstwa

Po lewej stronie ulicy docieramy do prowizorycznego parkingu. Majestatycznie wznosi się tu stary dąb. Został on zasadzony przez uczniów Gimnazjum Akademickiego z Gdańska. Obok zachował się kamień z napisem „Gepflanzt am 18 Octbr. 1863” oznaczającym „Zasadzone 18 października 1863”. W ten sposób uczczono 50. rocznicę bitwy pod Lipskiem, w której Napoleon Bonaparte pokonany został przez koalicję Austrii, Prus, Rosji oraz Szwecji. Wokół wszystko się zmienia, a dąb pamięta czasy, gdy

w XIX wieku dzisiejsze klepisko służyło mieszkańcom jako tzw. Festynowa Łąka. Gdańszczanie bawili się tutaj między innymi z okazji nocy świętojańskiej. W pobliżu drzewa znajdował się słup, na który próbowali wspiąć się ochotnicy. Kto zdołał dotrzeć na samą górę, czekała go nagroda. Konkurovano także w zjadaniu bez użycia rąk kiełbasy zawieszanej na sznurku. Zabawy wieńczył pokaz fajerwerków. O popularności festynu może świadczyć niezadowolenie właściciela pola przy Festynowej Łące. Skarżył się, że tłumy ludzi zadeptały jego zboże. W 1841 roku dzięki publicznej zbiórce pieniędzy miasto odkupiło od niego teren powiększając tym ogólnodostępny plac. Dąb był także świadkiem letnich zawodów sportowych, o których niemiecka pisarka Elise Puettnier

w książce „Jaśkowa Dolina i Góra Jana nieopodal Gdańska” pisała: „Rośnie serce na widok zwawych uczniów, dużych i małych, gdy w jasnych, gimnastycznych strojach, podzieleni szkołami i klasami na grupy różniące się kolorem otoków czapek i kokard, z chorągwiemi maszerują pod przewodem nauczycieli przez letnie pola.”

Jaśkowy Zakątek

Jaśkowa Dolina

składa się z dolnej i górnej części. Zostajemy na dole, by nie psuć sobie wrażenia zabudową lat 70-tych i 80-tych, która dominuje w dalszym przebiegu ulicy. Nasz dzisiejszy spacer zakończymy w nowym, niewielkim parku, który utworzony został w 2016 roku na wysokości posesji nr 67. Projekt wykonano na podstawie zdjęć lotniczych zrobionych przed II wojną światową. I tak możemy odpocząć na jednej z ozdobnych kamiennych ławeczek lub skryć się pod dachem ozdobnej altany tzw. gloriety. W parku odtworzono mały staw, który pełni funkcję zbiornika retencyjnego. W dawnych czasach było ich w Jaśkowej Dolinie aż dziewięć. Nad wodą pochyla się figura Fortuny. Kamienna rzeźba została odnaleziona w magazynie Gdańskich Melioracji przy ulicy Łąkowej. Dzięki projektowi wróciła na Jaśkową Dolinę.

Marta Szagzdowicz
artykuł ukazał się w piśmie „Pomerania”

Domek na Skale

DROGIE DZIECI!

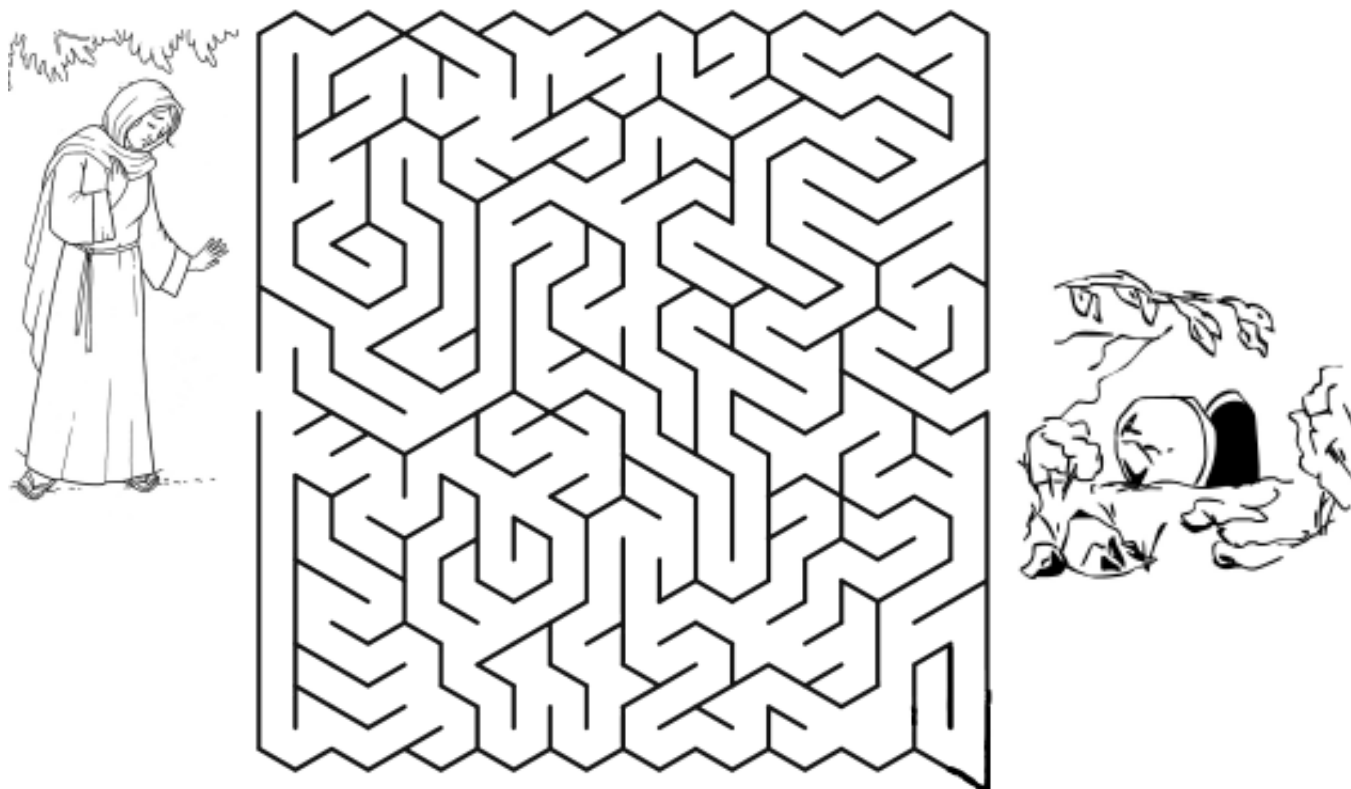
Nadeszła Wielkanoc – najstarsze i najważniejsze święto chrześcijańskie obchodzone na pamiątkę Zmartwychwstania Pana Jezusa, który pokonał śmierć. Święto to nazywane też Wielką Nocą zaczyna się w pierwszą niedzielę po pierwszej wiosennej pełni księżyca.

Wczesnym niedzielnym porankiem Maria Magdalena oraz Piotr i Jan ku swemu zdumieniu odkryli, że grób, w którym złożono martwe Ciało Pana Jezusa jest pusty. I chociaż Nauczyciel mówił im, że trzeciego dnia po śmierci zmartwychwstanie, oni wciąż temu nie dowierzali i nie wiedzieli, co tak naprawdę się stało... Wreszcie sam Pan Jezus stanął przed nimi, pokazał im swoje rany i bok przebity włócznią żołnierza. Nie upomniał ich za niedowiarstwo, nie narzekał, że Go opuścili w chwili śmierci. Przyniósł im pokój i radość, a potem posłał ich, aby głosili Ewangelię całemu światu.

W maju zapraszamy Was na Nabożeństwa Majowe we wtorki i piątki o godz. 17.00.

ZADANIE 1

Wczesnym rankiem, po szabacie Maria Magdalena wybrała się do grobu Pana Jezusa. Pomóż jej odnaleźć prawidłową ścieżkę.

ZADANIE 2

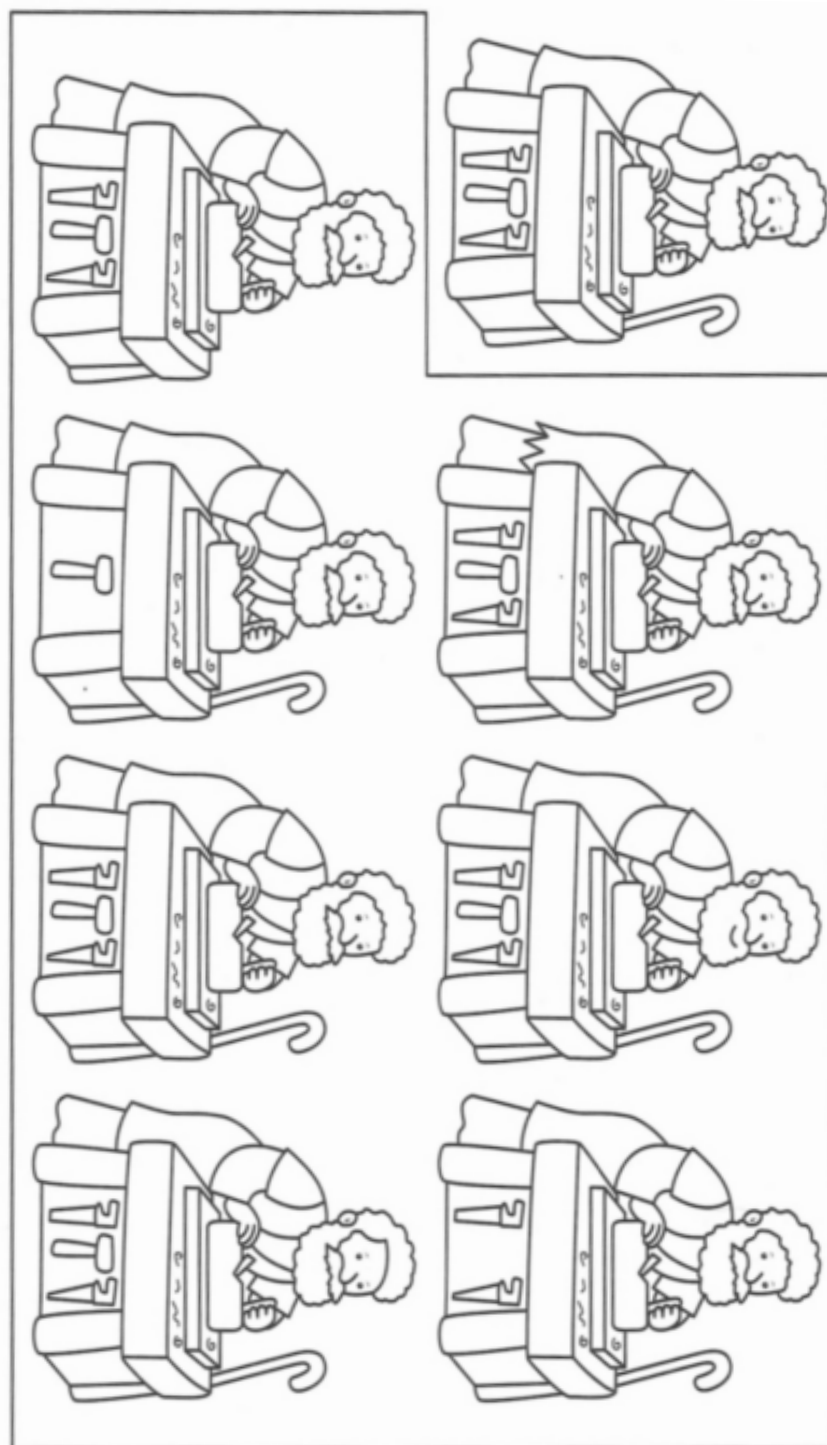
Co powiedziała Maria Magdalena, kiedy spotkała Jezusa? Dowiesz się, gdy wykreślisz z diagramu wypisane niżej słowa, a litery, które zostaną utworzą hasło.

ogrodnik,
Jezus,
Maria,
anioł,
cud,
kobieta,
uczniowie,
grób,
ciało.

C	U	D	O	C	R
A	C	B	G	I	B
U	Z	N	R	A	K
A	N	I	O	Ł	O
M	I	J	D	O	B
A	O	E	N	G	I
R	W	Z	I	R	E
I	I	U	K	Ó	T
A	E	S	I	B	A

ZADANIE 4

1 maja obchodzimy święto św. Józefa rzemieślnika. Był on mężem Maryi i opiekunem małego Pana Jezusa. Z zawodu był stolarzem i cieślą. Odszukaj postać Józefa taką samą jak na przykładowym obrazku.

ZESPÓŁ SANCTUS W NASZEJ PARAFII

Zespół Sanctus działa przy parafii p.w. Niepokalanego Poczęcia NMP w Gdańsku. Od 2010 roku członkowie zespołu podejmują misję ewangelizacyjną, będąc co niedzielę w innym miejscu w Polsce oraz Europie. Zadaniem obranym przez zespół jest głoszenie żywej wiary i niesienie radości przekazywanej poprzez muzykę. Pierwsza płyta pt. „Bóg jest z nami” została wydana w 2013 roku. W 2018 roku na portalu YouTube opublikowany został singiel pt. „Alleluja”. Również w 2018 roku została wydana płyta pt. „Sanctus Kolędy”. Zespół Sanctus w 2019 roku opublikował swój najnowszy singiel pt. „Eli”. Obecnie muzycy pracują nad wydaniem całkowicie autorskiej płyty.

Pierwsza płyta pt. „Bóg jest z nami” została wydana w 2013 roku. W 2018 roku na portalu YouTube opublikowany został singiel pt. „Alleluja”. Również w 2018 roku została wydana płyta pt. „Sanctus Kolędy”. Zespół Sanctus w 2019 roku opublikował swój najnowszy singiel pt. „Eli”. Obecnie muzycy pracują nad wydaniem całkowicie autorskiej płyty.

Skład zespołu:

- Arkadiusz Szulc - wokół, gitara
- Karolina Słabińska - wokół
- Daniel Waraksa - piano
- Mateusz Tumas - bas

Dnia 31 marca w naszym kościele miało miejsce szczególne wydarzenie: koncert zespołu Sanctus. Mieszkańcy osiedla Suchanino wzięli w nim liczny udział. Ponadto zespół uświetnił oprawę muzyczną wszystkie nabożeństwa w tym dniu, o czym mieli okazję przekonać się parafianie uczestniczący w niedzielnych mszach. Poniżej prezentujemy krótki wywiad z Mateuszem, który w zespole gra na gitarze basowej.

Mateusz, od jak dawna grasz na gitarze basowej?

W zasadzie muzykuję od kilkunastu lat. Najpierw było to takie sobie granie z doskoku, poważnie zacząłem myśleć o profesjonalnym muzykowaniu podczas nauki w liceum. Gitara basowa zawsze była dla mnie interesującym instrumentem, ponieważ jest ona stałym elementem sekcji rytmicznej w większości gatunków muzyki.

Czy codziennie musisz ćwiczyć, żeby nie wyjść z formy?

Pewien bardzo znany i ceniony muzyk powiedział kiedyś, że „jeżeli nie ćwiczę jeden dzień to jest to słyszalne dla mnie, a jeżeli nie gram kilka dni to słyszy to widownia”. Jest w tym wiele prawdy. Jakość brzmienia

i techniki gry na instrumencie jest wypadkową doświadczenia oraz czasu poświęconego na doskonalenie swoich umiejętności.

Czy od samego początku grasz muzykę chrześcijańską, czy też Twoje wcześnie doświadczenia jako basisty wiązały się z innym rodzajem muzyki?

Na samym początku moja droga muzyczna była związana głównie z szeroko rozumianym popularnym gatunkiem muzycznym, lecz na przestrzeni lat uległo to znaczącej zmianie. Od dłuższego czasu staram się nie ograniczać w kwestii wykonywania muzyki.

Od kiedy współpracujesz z zespołem Sanctus?

Moja przygoda z zespołem Sanctus trwa już ponad dwa lata. Poznałem szefa zespołu i wokalistę Arkadiusza Szulca przy okazji pewnego towarzyskiego spotkania. Nasza współpraca jest owocna i satysfakcjonująca.

Słyszałam, że prawie każdy weekend jesteście w trasie, po to aby uświetnić Waszym graniem msze w kościołach rozsianych po całej Polsce – i nie tylko Polsce. Czy mógłbyś powiedzieć coś więcej o Waszych podróżach i doświadczeniach z graniem w tylu różnych miejscach?

Nasze podróże zajmują większość weekendów, przez co nie możemy spędzać tego czasu w gronie rodzinnym. Najlepszą rekompensatą tego faktu są okłaski publiczności oraz ciepłe

słowa płynące od ludzi, którzy wysłuchali wykonanych przez nas utworów.

Co najbardziej lubisz w swojej pracy?

Ogromną przyjemnością w tym zawodzie są momenty, w których słuchacze osobiście wyrażają szacunek i uznanie dla naszej pracy.

Czy swoją przyszłość zawodową wiążesz z muzyką?

Zawody artystyczne są zawsze pewnego rodzaju ryzykiem, lecz ja mogę powiedzieć jednoznacznie, że jestem zdecydowany na uprawianie tego zajęcia w pełnym wymiarze.

rozmawiała Hanna Skadding

POWIEW POEZJI

Z DNI, GDY HEROD Z PIŁATEM...

Ludem przekupionym sprawę załatwili
uczeni w prawie, które nie zna prawdy,
nie zazdrość bracie takiej oto chwili,
która przynosi pełne brzemień wzgardy.

Kiedy zapytał – „którego chcecie żebym wam uwolnił?”
(w myśl tradycji przyjętej od wieków),
nie był zaskoczony tym co usłyszał
lecz pomyślał – człowieku, ja ręce umyвам a krew
Jego...

A Jego krew po wsze czasy gładzi ludzkie winy
Z martwych powstał dla nas i by nasze czyny
nie były balastem.
Czy jednak ucho igielne nie będzie za ciasne?

Maria Szafran

OCZEKIWANIE

I na cóż czekasz
nędzny człowiecze
wiosna już przysła
rozwija kwiecie
dom już sprzątnięty
pobielone ściany
jadło już nawet przygotowane
dusza twa czysta
grzechy już oddane
Bogu na odpuszczenie

Więc na co czekasz
noc całą do rana

Czekam na Zmartwychwstanie Pana

Maria Marciszonek

WIELKANOCNA TRADYCJA

Wypełniło się słowo
i słowo ciałem się stało.
Dziś z pięknymi tradycjami,
serce dzwonów zadrżało.

Alleluja Zmartwychwstał Pan!
Radość niesie się po świecie.
Jezus zbawienie świata dał,
w grobie Go nie znajdziecie.

Teraz jest wśród nas,
pod postacią chleba i wina.
Ciesz się w wielkanocny czas,
o Jego cierpieniu nie zapominaj.

JEZU UFAM TOBIE

Triumfalnie wychodzisz z ciemnej otchłani
w obrazie Faustyny wyobraźnią malowany.
Miłosiernie patrzysz na strapiionych ludzi,
zmagających w codziennym trudzie.
Nie chcę stać na życia rozdrożu
więc w modlitwie szukam Ciebie Boże.
Z pokorą klękam przed Tobą Panie
- pobłogosław mnie na powitanie.
Zwracam się do Ciebie prostymi słowami,
z serca płynącymi otul promieniami.
Bądź przy mnie w każdej chwili życia,
ja przed światem nie mam nic do ukrycia.
Jezu kocham Cię mocno i szczerze,
w dobroć i miłosierdzie Twoje - wierzę.

Ela Nowak

DZWONY

W Wielkanocny poranek,
w ciszy wschodzącego dnia,
dzwony biją
bim-bam, bim-bam.

Co to, co się wydarzyło?
Co te dzwony w ruch wprawiło?

Nie ma Jezusa pusty grób!
Kto to ciało zabrać mógł
i gdzie je położył?

To ON nam mówił,
przypominam sobie,
o zmartwychwstaniu i o pustym grobie.

Mówił też „Nie lękajcie się.
Jestem z wami po wszystkie dni,
aż do skończenia świata”.

Jeśli chcesz, przyjdź –
w kawałku chleba czeka
na każdego błędzącego człowieka.

Wala Galimowska

ZMARTWYCHWSTANIE

Powrót do życia, zmartwychwstanie Boga,
Niech ustąpi wszelkie zwątpienie i trwoga,
Serca zasmucone niech szczęściem goreją,
Wypełnią się miłością, wdzięcznością, nadzieją.

Bo życie zwyciężyło, bo śmierć pokonana
Dzięki zmartwychwstaniu Najwyższego Pana,
Odtąd już człowiek nie musi lękać się niczego,
Gdy wierzy i ufa i żyje dla Niego.

Alleluja, Jezus żyje,
Niech ten okrzyk z serc popłynie,
Niech się cały świat raduje,
Chwałę Panu wyśpiewuje!
Alleluja!!!

NAJPIĘKNIEJSZY MIESIĄC MAJ

I znów zegar czas obrócił o rok,
I znów wiosna i znów maj,
Szumi strumyk, szumi las,
Pachnie łąka, pachnie gaj.

Najpiękniejszy miesiąc maj,
Pachnie łąka, pachnie gaj;
Ptaszek treli pośród drzew,
W krąg radosny słyhać śpiew.

Słońce gorące uśmiechy śle,
Ożywia wszystko dokoła nas,
Zostawmy troski, smutek i łzy,
Nadszedł szczęśliwy i piękny czas.

Najpiękniejszy miesiąc maj,
Pachnie łąka, pachnie gaj,
Ptaszek treli pośród drzew,
W krąg radosny słyhać śpiew.

Błogosławiony, wspaniały czas,
Chwalmy w nim Stwórcę i cieszymy się,
Za tyle darów, za szczęścia dni,
Bądźmy Mu wdzięczni, radujmy się!

Teresa Zajewska

MARYJO

Zsyłasz łaski na nasz lud polski – dziękujemy Ci o Pani
Prosimy Cię Maryjo spraw byśmy dalej trwali w wierze
i nowym pokoleniom przekazali piękne tradycje
Ojców naszych

Dziś mamy świat wysoko cywilizowany
trwa walka dobra ze złem nie zawsze w imię Boga
czy przejdziemy jako Naród z wiarą
przez tę drogę ?

Dopomóż nam Matko, oświeć umysły
szczególnie naszej młodzieży
bo od nich przede wszystkim nasze jutro
i następne tysiąc lat a może i więcej zależy

Matko kochana zetrzyj głowę szatana
niech rozumie brat brata
niech ustaną gniewy spory
a każdy każdemu wybaczyć był gotowy

Niech serca nasze pozostaną otwarte
Na głos Syna Twego Jezusa Chrystusa
Maryjo ...

Bogusława Jackiewicz

Powyżej publikujemy wiersze naszych Czytelników. Wszystkich poetów zapraszamy do udostępnienia nam swojej twórczości. Wiersze można nadsyłać mailem na adres redakcji lub wrzucić do skrzynki w drzwiach plebanii.

ciąg dalszy ze str. 6

Blisko Ewangelii

Wiarę Tomasza Jezus przeciwstawia tym, którzy nie widzieli, a uwierzyli (J 20, 29) i nazywa ich błogosławionymi. To błogosławieństwo dotyczy każdego z nas. W naszym życiu są takie momenty, w których nie widzimy, nie czujemy, nie doświadczamy, a jednak wierzymy, że jesteśmy w ręku Boga. Są to doświadczenia ciemności, w których nie czujemy uzdrowienia, wyzwolenia, nie znajdujemy pociechy, nie widzimy światła, nie czujemy bliskości Boga ... A jednak dzięki łasce Bożej trwamy w wierze i możemy stawiać czoło największym przeciwnościom. Św. Piotr pisze swoim liście: Dlatego radujcie się, choć teraz musicie doznać trochę smutku z powodu różnorodnych doświadczeń. Przez to wartość waszej wiary okaże się o wiele cenniejsza od zniszczalnego złota, które przecież próbuje się w ogniu, na sławę, chwałę i cześć przy objawieniu Jezusa Chrystusa. Wy, choć nie widzieliście, miłujecie Go; wy w Niego teraz, choć nie widzicie, przecież wierzycie, a ucieszycie się radością niewymowną i pełną chwały wtedy, gdy osiągniecie cel waszej wiary zbawienie dusz (1P 1, 6-9).

Czy potrafię przyznać się przed sobą i przed Bogiem do moich wątpliwości w wierze? Gdzie są źródła mojej nieufności wobec Boga? Jakie osoby mnie zawiodły? Czy wierzę w możliwość głębokiej przyjaźni i miłości, wobec odrzucenia przez tych, od których oczekiwałem akceptacji i miłości? Czy potrafię zaufać po raz drugi?

ks. Michał

**Serdecznie dziękujemy
Panu Profesorowi Jackowi Zdyblowi
za przygotowanie kolorowej okładki
naszego pisma. Bóg zapłać.
Gratulujemy Nagrody Miasta Gdańska
w Dziedzinie Kultury
Splendor Gedanensis
za odtworzenie fresku
„Polskie Niebo”.**

KWADRANS Z JEZUSEM

Zastanawiamy się często nie tylko po co jest adoracja Najświętszego Sakramentu, lecz przede wszystkim jak ją „spożytkować”, by była rzeczywiście czasem „miłym” dla Boga, by była Jego uwielbieniem, a dla nas samych jak najbardziej owocna. Dlatego umieszczamy przykład na „spędzenie czasu” przed samym Bogiem właśnie na adoracji Najświętszego Sakramentu. Jest to oczywiście zachęta (przykład), który niech nas „dopinguje” do własnych poszukiwań (inspiracji), w myśl zasady im bardziej osobiście, z głębi i prostoty serca, tym lepiej. Nie bójmy się „własnej twórczości” - to jest mój kontakt z prawdziwym **PRZYJACIELEM**, który zawsze czeka właśnie na mnie.

Przykład (Jezus mówi właśnie do mnie, do mego serca):

Nie musisz nic robić, by Mi się przypodobać. Wystarczy, że Mnie bardzo kochasz, bo Ja kocham Cię bezgranicznie. Mów do Mnie tak, jakbyś rozmawiał ze swoim przyjacielem.

Chcesz Mnie dla kogoś o coś poprosić?

Powiedz Mi jego imię, a następnie co byś chciał, żebym teraz dla niego uczynił. Nie wahaj się, proś o wiele! Mów do Mnie prosto i otwarcie o biednych, których zamierzasz pocieszyć; o chorych, których cierpienia widzisz; o złąkanych, dla których gorąco pragniesz powrotu na dobrą drogę. Powiedz mi o nich chociaż jedno słowo.

A dla ciebie? Czyż nie potrzebujesz dla samego siebie jakiejś łaski? Powiedz Mi otwarcie: może jesteś dumny, samolubny, niestały, niestaranny? Poproś Mnie, żebym ci przyszedł z pomocą w twoich nielicznych czy też licznych wysiłkach, które podejmujesz, by się wyżyć tych wad. Nie wstydź się! Jest wielu sprawiedliwych, wielu świętych w niebie, którzy pełniali te same błędy. Ale oni prosili pokornie i z biegiem czasu zobaczyli, że są od tego wolni. Nie zwlekaj prosić też o zdrowie, o szczęśliwe zakończenie twoich prac, interesów czy studiów... To wszystko mogę ci dać i daję. A Ja życzę sobie, żebyś Mnie o to prosił, i gotów jestem ci to dać pod warunkiem, że nie zwróci się to przeciwko twojemu uświęceniu, ale będzie mu sprzyjało i je wspierało. Powiedz Mi, czego ci dzisiaj potrzeba... Co mogę dla ciebie uczynić? Gdybyś wiedział, jak bardzo pragnę ci pomóc!

Czy masz w tej chwili jakiś plan? Opowiedz Mi o nim. Czym się zajmujesz? O czym myślisz? Co mogę uczynić dla twojego brata i siostry, dla twoich przyjaciół i znajomych, dla twojej rodziny, dla twoich przełożonych, może podwładnych? Co ty chciałbyś dla nich uczynić? Co dobrego uczyniłbyś swoim przyjaciołom, tym, których bardzo kochasz, a którzy żyją, nie myśląc o Mnie? Czy pragniesz, żebym był przez nich uwielbiany?

Powiedz Mi: co dzisiaj pochłania twoją uwagę? Czego pragniesz z utęsknieniem? Jakie środki posiadasz, aby to osiągnąć? Powiedz Mi o twoim nieudanym przedsięwzięciu, a Ja wyjaśnię ci przyczyny niepowodzenia. Czy nie chciałbyś Mnie dla siebie pozyskać? Może czujesz się smutny albo źle usposobiony? Opowiedz Mi w szczegółach, co cię smuci... Kto cię zranił? Kto cię obraził lub znieważył? Informuj Mnie o wszystkim, a wkrótce dojdiesz tak daleko, że za Moim przykładem wszystko im darujesz i przebaczysz. W nagrodę otrzymasz Moje pocieszające błogosławieństwo

Może się czegoś obawiasz? Czy odczuwasz w duszy nieokreślone przygnębienie, które wprowadzie

jest bez podstaw, ale mimo to nie przestaje rozrywać ci serca? Rzuć się w ramiona Mojej Opatrzności! Jestem przy tobie, u twojego boku. Wszystko widzę, wszystko

"Pięknie jest zatrzymać się przed Chrystusem obecnym w Najświętszym Sakramencie na duchowej rozmowie, na cichej adoracji w postawie pełnej miłości".

Jan Paweł II

słyszę i w żadnym momencie nie zostawię cię. Czy odczuwasz niechęć ze strony ludzi, którzy cię kiedyś lubili? Teraz zapomnieli o tobie, odwrócili się od ciebie, mimo że z twojej strony nie było do tego najmniejszego powodu... Proś za nimi, a Ja ich przywrócę do twojego boku, jeżeli nie staną się zawadą dla twojego uświęcenia. Nie masz dla Mnie czasem jakiejś radosnej wiadomości? Dlaczego nie pozwalasz Mi w niej uczestniczyć, przecież jestem twoim przyjacielem? Opowiedz Mnie, co od twoich ostatnich odwiedzin u Mnie pokrzepiło twoje serce i wywołało twój uśmiech. Być może miałeś przyjemne zaskoczenia, może otrzymałeś szczęśliwe wiadomości, list, miłą rozmowę, może przezwyciężyłeś trudności, wyszedłeś z sytuacji bez wyjścia? To wszystko jest Moim dziełem. Ty masz Mi tylko powiedzieć: dziękuję! A czy nie chcesz Mi czegoś obiecać?

ciąg dalszy na str. 21

ciąg dalszy ze str 4

ciąg dalszy na str. 20

Quiz o Triduum i Wielkanocy

1. **A** Słowo „pascha” znaczy przejście. Pascha żydowska to cudowne wyprowadzenie Izraelitów z niewoli egipskiej i przeprowadzenie ich przez Morze Czerwone. Pascha Jezusa przejście przez śmierć do Życia.
2. **A** Msza krzyżma. W czasie tej mszy świętej biskup błogosławi oleje chorych i katechumenów oraz poświęca krzyżmo. Krzyżmo jest mieszaniną naturalnej oliwy lub oleju roślinnego z wonnościami (najczęściej z balsmem). Używane jest przy chrzcie, bierzmowaniu i do święceń kapłańskich. Służy też do namaszczenia ołtarza i ścian kościoła.
3. **D**
4. **C**
5. **C**
6. **B** Tym dniem jest Wielki Piątek. Komunia Święta udzielana jest z hostii konsekrowanych poprzedniego dnia.
7. **B**
8. **A**
9. **B**
10. **D**
11. **A** Podczas Triduum milkną organy i dzwony, które mają uroczysty, radosny charakter, a zamiast nich używa się drewnianych kołatek
12. **B**
13. **A**
14. **C**

KWADRANS Z JEZUSEM

Ja czytam w głębi twojego serca. Ludzi można łatwo zmylić, ale nie Boga. Mów więc do Mnie otwarcie. Czy jesteś zdecydowany nie poddawać się więcej wiadomej okazji do grzechu? Zrezygnować z rzeczy, która pobudziła twoją wyobraźnię? Nie przestawać z człowiekiem, który zmącił spokój twej duszy? Czy będziesz znowu łagodnym, miłym i usługowym wobec tego człowieka, którego miałeś do dziś za wroga, bo cię skrzywdził? Dobrze, powróć więc teraz do swojego zajęcia, do swojej pracy, do swoich obowiązków... Ale nie zapominać chwil, które przeżywaliśmy razem. Zachowaj, jak dalece możesz, milczenie, skromność, wewnętrzne skupienie, miłość bliźniego. I przyjdź znowu, z sercem wypełnionym jeszcze większą miłością, jeszcze bardziej oddany Mojemu Duchowi. Wtedy znajdziesz w Moim Sercu codziennie nową miłość, nowe dobrodziejstwa i nowe pocieszenia. Kochaj Matkę Moją, która i twoją jest.

Zawsze czekam na ciebie.

Twój Jezus

Zapraszamy właśnie **CIEBIE** — szczególna okazja do adoracji Najświętszego Sakramentu w naszej parafii 15-ego dnia każdego miesiąca po mszy św. wieczornej do godz. 21.00. Od 20.30 możliwość spowiedzi św. (warto się na nią „wybrać”, nie ma pośpiechu ani kolejek i sprzyja jej cisza adoracji).

ks. Michał

Nabożeństwa Majowe do Najświętszej Maryi Panny

codziennie po wieczornej mszy św. **o godz. 18.25;**
dla dzieci – szczególnie we wtorki i piątki
o godz. 17.00;
dla młodzieży – szczególnie w piątki **o godz. 19.30;**
Apel Jasnogórski codziennie **o godz. 21.00.**

Serdecznie zapraszamy do wspólnej modlitwy

KRONIKA FOTOGRAFICZNA

Ochotnicy Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego.

Modlitwa „Anioł Pański” w rocznicę śmierci św. Jana Pawła II.

Droga krzyżowa dzieci.

Przysięga nowych ministrantów.

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 43 – Pola Nadziei 2019

Jak zawsze żonkile, a wraz z nimi nadzieja, zakwita na Suchaninie dzięki grupie młodych, niestrudzonych i chętnych do pomocy Wolontariuszy ze Szkoły Podstawowej nr 43 (dawne Gimnazjum nr 29). Od kilkunastu lat mają oni przyjemność kwestować przy kościele św. Maksymalna Kolbego na Suchaninie na rzecz podopiecznych Fundacji Hospicyjnej. Dzięki gościnności księdza Proboszcza oraz ofiarności Parafian o wielkim sercu jest możliwa pomoc nieuleczalnie chorym.

7 kwietnia 2019 r. Wolontariusze z SP43 rozdawali żonkile, symbole nadziei tym, którzy wrzucili datek do hospicyjnej puszk. Dziękujemy wszystkim, którzy wsparli to dzieło, udało się zbierać **4812,97 zł.** Ogromne podziękowania, ukłony i do zobaczenia za rok.

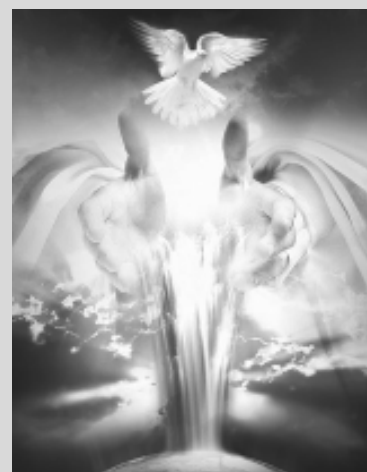
*Agnieszka Kłopotowska
nauczyciel i opiekun wolontariatu
SP43 w Gdańsku*

MODLITWA O OWOCE DUCHA ŚWIĘTEGO.

Duchu Święty, Boże, miłości przedwieczna Ojca i Syna! Racz zesłać mi **owoc miłości**, abym Cię godnie kochał; **radości**, abym się świętą pociechą napelił; **pokoju** dla zupełnego mej duszy ukojenia; **owoc cierpliwości** dla cierpliwego znoszenia wszystkich doświadczeń. Udziel mi **gorliwości** w pracy i w służbie Bożej; **dobroci**, która by mnie czyniła miłym dla wszystkich; **mądrości**, abym umiał unikać grzechów; **łagodności**, abym z pokorą wszelkie zło od bliźnich moich przyjmował. Ześlij mi **owoc wiary**, abym mocno wierzył słowu Bożemu; **skromności**, abym się przykładnie we wszystkim zachowywał; **wstrzemięźliwości i czystości**, abym zachował ciało w świętości, jaka należy się Twemu przybytkowi.

Spraw, abym zachowując serce czyste na ziemi, zasłużył oglądać Cię w niebie i cieszyć się z Tobą na wieki. Amen.

Z ŻYCIA PARAFII

- 1 marca** — Narodowy Dzień Pamięci „Żołnierzy Wyklętych”, pierwszy piątek miesiąca;
- 2 marca** — I sobota miesiąca, kapłani odwiedzili chorych z komunią św.;
- 4 marca** — święto św. Kazimierza Królewicza;
- 6 marca** — Środa Popielcowa - wraz z całym Kościołem Powszechnym rozpoczęliśmy okres wielkopostnej pokuty.
- 8 marca** — Dzień Kobiet. Pamiętaliśmy w modlitwach o wszystkich kobietach, zwłaszcza najbardziej utrudzonych, samotnych, starszych, wdowach oraz o kobietach poniżanych i prześladowanych w wielu częściach świata.
- 9 marca** — na naszą parafię przypadła Adoracja Najświętszego Sakramentu;
- 13 marca** — 6 rocznica wyboru na Stolicę Piotrową Ojca św. Franciszka. Dzień fatimski, modlitwa różańcowa po mszy św. wieczornej;
- 15 marca** — wieczorna adoracja Najświętszego Sakramentu do godz. 21.00 zakończona Apelem Jasnogórskim;
- 17 marca** — niedziela Ad gentes, dzień w którym modlitwami i postem obejmujemy tych, którzy niosą Dobrą Nowinę na krańce świata;
- 19 marca** — Uroczystość św. Józefa Oblubieńca NMP; dzień imienin emerytowanego Biskupa Rzymu Benedykta XVI;
- 25 marca** — przeżywaliśmy Uroczystość Zwiastowania Pańskiego. Dzień Świętości Życia oraz Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego, do której przystąpiło 35 osób;
- 26 marca** — przypało wspomnienie Dobrego Łotra. Jest on wzorem doskonałego żalu za grzechy;
- 5 kwietnia** — przeżywaliśmy pierwszy piątek miesiąca, okazja do spowiedzi św.;
- 6 kwietnia** — pierwsza sobota miesiąca, kapłani odwiedzili chorych z komunią św.;
- 7—10 kwietnia** — odbyły się w naszej Wspólnocie REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE, poprowadził je ks. Krzysztof Nowak, proboszcz parafii w Żelazławkach, archidiecezjalny duszpasterz młodzieży;
- 10 kwietnia** — wspominaliśmy 9. rocznicę katastrofy pod Smoleńskiem, w której zginęło 96 osób. Wspominając tamto tragiczne wydarzenie modliliśmy się o pełnię życia wiecznego dla wszystkich, którzy wówczas zginęli oraz o błogosławieństwo Boże dla naszej Ojczyzny i całego Narodu;
- 12 kwietnia** — odbyła się w naszej parafii Droga krzyżowa ulicami osiedla;
- 14 kwietnia** — NIEDZIELA MĘKI PAŃSKIEJ. Kościół celebruje misterium zbawienia, dokonane przez Chrystusa w ostatnich dniach swego ziemskiego życia, rozpoczynając od swego mesjańskiego wjazdu do Jerozolimy, aż do swojej błogosławionej męki, śmierci i chwalebного zmartwychwstania. Okres Wielkiego Postu trwa do Wielkiego Czwartku;
- 16 kwietnia** — naszą pamięcią ogarnialiśmy Benedykta XVI, emerytowanego Biskupa Rzymu, który obchodził 92. urodziny. Prośmy, aby dobry Bóg obdarzył go zdrowiem i potrzebnymi siłami w jego ukrytej posłudze wobec Kościoła i świata;
- 18—21 kwietnia ŚWIĘTE TRIDUUM PASCHALNE.** Rozpoczyna się ono Mszą Wieczerzy Pańskiej, ma swój szczyt w Wigilii Paschalnej (najważniejsza Msza św. w ciągu całego roku) i kończy się II nieszpornymi Niedzieli Zmartwychwstania Pańskiego;
- 21 kwietnia UROCZYSTOŚĆ ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO.** To najważniejsza niedziela w roku liturgicznym. Nie tylko wspominaamy pamiątkę wydarzenia sprzed dwóch tysięcy lat, ale przede wszystkim świętujemy realne spotkanie Zmartwychwstałego Chrystusa ze swoim ludem. Niech każda niedziela będzie dla nas „Małą Wielkanocą” – „Świątą Niedzielą”, gdzie największą radością będzie spotkanie z Bogiem, który nas kocha, który dla nas umarł, zmartwychwstał i żyje.

Non nobis, Domine, sed nomini Tuae da gloria

(Nie dla nas Panie, lecz dla chwały Twego imienia)

DOM na SKALE - miesięcznik. **Kolegium redakcyjne:** ks. Piotr Toczek,
Ewa Kopernik- Ambroziak - redaktor naczelna, ks.dr Michał Wolszon, Maryla Bertrand - skład.

Adres redakcji: Parafia św. Maksymiliana Kolbego ul. Otwarta 1,

80 —169 Gdańsk, tel.58 302-09-84; fax 58 302-47-05;

e-mail: kolbe@diecezja.gda.pl; redakcjadns@wp.pl;

www.kolbe.diecezja.gda.pl ; Millenium nr 4411602202 00000000 50690369

Redakcja zastrzega sobie prawo do redagowania i skracania nadesłanych artykułów.

WIADOMOŚCI

CHRYZTY

Kacper Paweł Derkowski
Emilia Aneta Koch;
Kacper Koch
Nina Więckiewicz;
Szymon Wasilewski

ZMARLI

+ Wanda Szczypior, l. 91;
+ Bronisław Wojciechowski, l. 73;
+ Janusz Kolenda, l. 74;
+ Krystyna Szymańska, l. 74;
+ Tomasz Trocha, l. 29;
+ Stefan Geler, l. 89;
+ Edward Popkowski, l. 76.

ROCZNICE

55-lecie ślubu

Zofia i Franciszek Miąskowscy

45-lecie ślubu

Teresa i Bronisław Kopernik;
Teresa i Roman Wolińscy

W OKRESIE WIELKANOCNYM W NASZEJ PARAFII:

21-28 kwietnia — Oktawa wielkanocna (w piątek nie obowiązuje nas wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych);

23 kwietnia — dzień imienin Papieża Franciszka, który przypomnijmy, nosi chrzcielne imię Jerzy. Pamiętajmy o Solenizancie w naszych modlitwach, by Bóg darzył Go zdrowiem i potrzebnymi łaskami.

28 kwietnia — II Niedziela wielkanocna czyli Miłosierdzia Bożego tzw. „Biała”; Niedziela Miłosierdzia Bożego jest też świętem patronalnym Caritas i rozpoczyna obchody Tygodnia Miłosierdzia. Jest to czas, w którym chcemy zauważyć i podziękować za działalność tych, którzy podejmują dzieła miłosierdzia w ramach Caritas parafialnej oraz Caritas naszej archidiecezji;

30 kwietnia — przeniesiona Uroczystość św. Wojciecha, biskupa i męczennika, głównego Patrona Polski i naszej Archidiecezji;

1 maja — wspomnienie św. Józefa Rzemieślnika, otaczamy modlitwą wszystkich Ludzi Pracy;

2 maja — Dzień Polonii; Dzień Flagi Rzeczypospolitej Polskiej. Nie zapomnijmy o wywieszeniu flag, by w ten sposób okazać nasze przywiązanie do barw narodowych;

3 maja — Uroczystość Najświętszej Maryi Panny, Królowej Polski, Święto Konstytucji 3 Maja (Nie obowiązuje nas wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych);

4 maja — wspomnienie św. Floriana, patrona wszystkich strażaków, odwiedźmy chorych w parafii;

5 maja — III Niedziela wielkanocna obchodzona jest jako Niedziela Biblijna, która rozpoczyna w Kościele Tydzień Biblijny;

6 maja — święto Apostołów Filipa i Jakuba;

6-25 maja — egzamin maturalne, chcemy modlić się o światło Ducha Świętego dla tegorocznych maturzystów;

8 maja — Uroczystość św. Stanisława, biskupa i męczennika, głównego Patrona Polski;

74. rocznica zakończenia II wojny światowej, dlatego pragniemy modlić się w sposób szczególny o dar pokoju dla całego świata, spełniając tym samym prośbę Ojca świętego Franciszka;

12 maja — IV Niedziela wielkanocna to Niedziela Dobrego Pasterza przeżywamy ją w Kościele jako Światowy dzień modlitw o powołania kapłańskie i zakonne.

13 maja — wspomnienie NMP Fatimskiej; po mszy św. wieczornej różaniec wynagradzający i procesja z figurką wokół kościoła;

15 maja — Dzień adoracji Najświętszego Sakramentu w naszej parafii po wieczornej mszy świętej; od godz. 20.30 okazja do spowiedzi świętej, o godzinie 21.00 Apel Jasnogórski;

16 maja — święto św. Andrzeja Boboli, prezbitera i męczennika, patrona Polski;

19 maja — V Niedziela wielkanocna, kanoniczna wizytacja parafii którą przeprowadzi J. E. Ks. Biskup Wiesław Szlachetka, jest to także dzień I Komunii świętej w naszej parafii a także Uroczystość Bierzmowania;

26 maja — VI niedziela wielkanocna, Dzień Matki - Niech nie zabraknie wdzięcznej pamięci o naszych mamach, tych żyjących i tych, które Pan Bóg powołał już do siebie. Przez wstawiennictwo Maryi – najświętszej z wszystkich matek, dziękujmy Panu Bogu za nasze mamy, za ich dobre serca i ręce oraz prośmy o potrzebne łaski w ich codziennym utrudzeniu;

1 czerwca — rozpoczynamy w kościele nabożeństwa czerwcowe;

2 czerwca — Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego. W Kościele jest obchodzona już od V wieku. Tajemnica tego dnia przypomina nam, że Chrystus wszedł do chwały nieba, aby wstawiać się za nami i przygotować nam miejsce w domu Ojca;

7 czerwca — pierwszy piątek miesiąca czerwca, okazja do spowiedzi św.;

DROGA KRZYŻOWA ULICAMI OSIEDLA

8 czerwca — odwiedziny chorych z Komunią św., w Wigilię Zesłania Ducha Świętego w kościołach stacyjnych naszej Archidiecezji odbędą się czuwania z prośbą o życie według darów Ducha Świętego;

9 czerwca — Uroczystość Zesłania Ducha Świętego, nazywana w Polsce Zielonymi Świątkami, kończy ona okres wielkanocny w Kościele. Po ostatniej Mszy św. paschał umieszcza się przy chrzcielnicy, wynosi się figurę Zmartwychwstałego, usuwa czerwoną stulę z krzyża;

10 czerwca — święto Najświętszej Maryi Panny Matki Kościoła. Podczas Soboru Watykańskiego II biskupi polscy złożyli prośbę o ogłoszenie Najświętszej Maryi Panny Matką Kościoła i oddanie całej ludzkości Jej macierzyńskiemu Sercu. Zamykając drugą sesję soborową, papież św. Paweł VI ogłosił Maryję Matką Kościoła. Poniedziałkowe święto podkreśla rolę, jaką Maryja odgrywa w historii zbawienia i w Kościele, który jest Mistycznym Ciałem Chrystusa;

12 czerwca — wspomnienie obowiązkowe św. Męczenników Gdańskich:

13 czerwca — święto Jezusa Chrystusa, Najwyższego i Wiecznego Kapłana. Niech to będzie dzień szczególnej modlitwy za powołanych do kapłaństwa, o ich świętość i wytrwałość w kapłańskim posługiwaniu. Procesja fatimska z figurą NMP;

Ł
MOCY BOŻEGO DUCHA

MIŁOŚĆ

RADOŚĆ

POKÓJ

CIERPLIWOŚĆ

UPRZEJMOŚĆ

DOBROĆ

WIERNOŚĆ

ŁAGODNOŚĆ

OPANOWANIE

(GA 5,22)